

sygekasses medlemsgruppe A. Ifølge § 4, stk. 2, i denne bekendtgørelse — der er udfærdiget i henhold til den gældende lovs § 9 og § 10, stk. 4 — lægges ægtefællernes samlede indtægter til grund, hvor der er tale om gifte personer, der samlever med deres ægtefæller.

Efter de i dag gældende beskatningsregler opgøres arbejds- og erhvervsindkomst særskilt for hver af to samlevende ægtefæller. Hvis man tænkte sig dette princip anvendt i den omhandlede bestemmelse, ville det i mange tilfælde medføre, at to ægtefæller blev henført til hver sin persongruppe. Med de for tiden gældende erhvervsforhold ville dette betyde, at et stort antal gifte kvinder ville kunne overgå fra B-ordningen til A-ordningen, og hvis hjemmeværende børn under 16 år skulle følge moderen i henseende til sygesikring, ville også et stort antal børn kunne overflyttes fra B-ordningen til A-ordningen.

En sådan ændring ville betyde, at den procentdel af befolkningen, der ville være omfattet af en A-ordning, ville blive langt højere end i dag, for så vidt man opretholdt en indtægtsgrænse på det nuværende niveau. Om de problemer, en sådan ændring ville rejse med hensyn til forudsætningerne for de gældende lægeoverenskomster, henvises til besvarelsen af spørgsmål 20.

Hvis man ville beregne indtægten særskilt for hver af to samlevende ægtefæller, men opnå, at det procentvise antal personer, der hørte under en A- og en B-ordning, blev uændret, måtte indtægtsgrænsen nedsættes. Herved ville en del forsørgere, hvis indtægt i dag er under indtægtsgrænsen, blive overført til B-gruppen samtidig med, at et antal gifte kvinder, hvis ægtefæller har høje indtægter, ville kunne komme i A-gruppen. Sammensætningen af de to grupper ville således blive en anden end i dag; navnlig derved, at et forholdsvis stort antal kvinder og børn ville blive placeret i A-gruppen, medens et forholdsvis stort antal mænd ville komme i B-gruppen.

Imidlertid må hensynet til, at de to ægtefæller og deres børn så vidt muligt får samme læge, tillægges betydning.

I denne forbindelse kan der også henvises til, at der ved bedømmelsen af adgangen til boligsikring efter boliglovgivningen lægges vægt på husstandsindkomsten.

Spørgsmål 16:

Hvad forstås ved „varig“ i § 4, stk. 2?

Svar:

Den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 2, svarer til den gældende sygeforsikringslovs § 10, stk. 2, og den praksis, der følges ved anvendelsen af sidstnævnte bestemmelse, vil kunne være vejledende ved fortolkningen af den foreslåede bestemmelse. Ifølge denne fortolkning tager dispensationsadgangen normalt sigte på situationer, hvor en uforudset forandring indtræder, men ikke på tilfælde, hvor forandringer hænger sammen med den pågældendes egne dispositioner, hvor han har kunnet tage hensyn til konsekvenserne for medlemsforholdet.

Ifølge den gældende praksis er en varig forandring af indtægtsforholdene bl. a. anset for at foreligge i tilfælde af indtægtsforandringer i forbindelse med forsørgerens død, ophør af beskæftigelse (f. eks. på grund af svangerskab og fødsel eller ved overgang til pension), separation eller skilsmisse. Der dispenseres også, hvor der er tale om en person, der er under uddannelse og enten er uden indtægt eller har en indtægt, der med tillæg af eventuelle legater klart ligger under indtægtsgrænsen.

Spørgsmål 17:

I hvilken grad kan den ønskelige ensartethed i ydelser uanset forskellig bopæl tilgodeses ved den foreslåede ordning, der er baseret på primær- og sekundærkommunerne?

Svar:

Ensartethed i den offentlige sygesikring-ydelser vil i almindelighed blive opnået ved, at ydelsernes art og omfang fastsættes i loven eller ved administrative forskrifter, der medfører af loven udfærdiges gældende for hele landet.

I en vis udstrækning vil ydelsernes art og omfang bero på indholdet af de overenskomster, der afsluttes mellem den offentlige sygesikring og organisationer af læger, tandlæger m. fl. Det må formodes, at sådanne overenskomster i almindelighed afsluttes som gældende for hele landet — eventuelt ligesom de nuværende sygekasseoverenskomster med visse forskelle mellem hovedstadsområdet og det øvrige land — og det forhold, at overenskomsterne på den